

Salcâmul nimănuι

Daniel Vişan-Dimitriu

Erau pe deal copaci destui,
Dar unul, cel al nimănuι,
Foşnea din frunze cu-nţeles
Când mă rupeam de-un drum de şes.

Se întâmpla atât de rar,
Încât mă întrebam: "El chiar
Îşi aminteşte mersul meu
Ori chipul? Știe că sunt eu?"

Sunt ani de când n-am mai trecut
Prin locuri care mi-au plăcut
Şi-au fost, în tineretea mea,
Decor spre ce mă atrăgea.

Mă-ntreb şi-acum, pe-acelaşi drum:
Salcâmul dintr-un vechi album,
Mai pune-n margini de cărare
O umbră binefăcătoare?

M-apropii şi o adiere
Şopteşte-n clipa de plăcere
De sub salcâmul nimănuι:
"Iubeşti aceiaşi ochi căprui?"